

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at sekretariatsfunktionen af udvalget for revision af landskassen regnskaber erstattes af et Landsrevisionsinstitut ledet af en Landsrevisor, på samme måde som man i de andre dele af Rigsfællesskabet har en Landsrevisor på Færøerne og en Rigsrevisor i Danmark. Det foreslås endvidere, at medlemmerne af Inatsisartuts Revisionsudvalg fremover udpeges for hele den aktuelle valgperiode, og at udvalget omdøbes til "Inatsisartut-revisorerne"

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Finanser)

1. behandling

På vegne af Naalakkersuisut skal jeg hermed fremlægge Naalakkersuisuts bemærkninger og indstilling til beslutningsforslaget fra medlem af Inatsisartut Andreas Uldum.

Forslaget indeholder to emner. Det første emne er organiseringen af revisionen af landskasseregnskaberne, og det andet emne er længden af revisionsudvalgets valgperiode. Naalakkersuisut har en række bemærkninger til spørgsmålet om organiseringen af revisionsarbejdet.

Naalakkersuisut deler naturligvis forslagsstillerens interesse i, at den parlamentariske kontrol af Landskassens regnskab bygger på en stærk og uafhængig revision. Spørgsmålet er derfor blot, hvordan kan dette sikres bedst og mest kosteffektivt.

I dag er det Revisionsudvalget, der indstiller over for Inatsisartut, hvem der skal være landskassens revisor i det kommende år. Inatsisartut vælger herefter landskassens revisor, der reviderer alle områder bortset fra Inatsisartuts konti. Inatsisartuts formandsskab har valgt at have sin egen revision, hvorfor Inatsisartuts og dets institutioners revisionsprotokol behandles af Inatsisartuts Formandsskab.

På sin hjemmeside skriver den danske Rigsrevision:

"Næsten alle lande har en overordnet revisionsmyndighed, der skal understøtte den forfatningsmæssige arbejdsdeling mellem regering og parlament. Det er forskelligt, om revisionsmyndigheden hører til den dømmende, den udøvende eller den parlamentariske funktion i den forfatningsmæssige orden. I demokratiske lande er revisionsmyndigheden dog altid sikret uafhængighed, og revisionen er med til at sikre demokratisk kontrol og fremme en effektiv og redelig forvaltning."

I Danmark er denne uafhængighed sikret i Rigsrevisorloven, og det parlamentariske udvalg, Statsrevisorerne, har dets eget sekretariat på 3 personer. Herved er der en klar skelnen mellem Statsrevisorerne som parlamentarisk udvalg og Rigsrevisionen, der varetager den professionelle uafhængige revision. I Inatsisartut-medlemmets forslag skal den uafhængige revision også være sekretariat for Inatsisartuts Revisionsudvalg, og det forekommer uhensigtsmæssigt.

EU har lavet en gennemgang af det daværende Hjemmestyrets revision i forbindelse med partnerskabsaftalen. EU havde dengang ingen bemærkninger til uafhængigheden og troværdigheden af revisionen af landskassens regnskab.

Derudover har Naalakkersuisut bemærkninger til de økonomiske og personalemæssige konsekvenser, som forslaget til inatsisartutbeslutningen vil medføre.

På det personalemæssige område er det utroligt vanskeligt at ansætte akademisk personale og det er næste helt umuligt at ansætte revisionsuddannet personale. Naalakkersuisut kan oplyse, at i den danske Rigsrevision er 71 procent af medarbejderne akademisk personale, 10 procent revisoruddannet og 19 procent kontoruddannet.

På det revisionsmæssige område sker der en stor faglig udvikling, og for at følge med i denne udvikling er der specifikke efteruddannelseskraav for statsautoriserede revisorer. Hvis Inatsisartut ansætter en statsautoriseret revisor, skal der også tages højde for, hvordan denne person kan få den nødvendige faglige ajourføring, herunder et tilstrækkeligt fagligt miljø.

Medlemmet af inatsisartut foreslår, at Naalakkersuisuts interne revision overgår til den kommende ansatte revisor. Til det kan Naalakkersuisut oplyse, at Intern revision består af 4 personer. Halvdelen af tidsforbruget i Intern Revision bruges på revisionsbesøg. Den anden halvdel anvendes til opgaver, som under alle omstændigheder skal løses i Naalakkersuisuts administration, herunder vejledning af departementer, styrelser og institutioner, kontrol med statusposter samt ajourføring af økonomisystemets kreditorstamdata. Disse opgaver finder Naalakkersuisut ikke kan overgå til en af Inatsisartut ansat revisor.

I 2010 bruger Naalakkersuisut 1,5 mio. kr. til ekstern revision. Hertil kommer 2 årslønninger til intern revision svarende til 0,7 mio. kr. eller i alt 2,2 mio. kr. Til sammenligning kan nævnes at det færøske Landsgrannskoðanin har et budget på omkring 5,1 mio. kr. Med andre ord løser vi i Grønland denne opgave på et begrænset omkostningsniveau.

Inatsisartuts udgifter til betjening af revisionsudvalget, samt udvalgets øvrige omkostninger er ikke offentliggjort. Det kan oplyses, at de danske Statsrevisorer på 6 personer har et budget på 6,2 mio. kr. inklusiv dets sekretariat.

Landskassen kan komme i den situation, at det har behov for at optage lån. I den situation er der vigtigt, hvordan bankerne opfatter Landskassens revision. Spørgsmålet kan blive, om bankerne vil have tilstrækkelig tillid til uafhængigheden og kvalifikationerne i den foreslåede model frem for den nuværende løsning, hvor Landskassens revision varetages af et internationalt anerkendt revisionsfirma.

Ud fra disse betragtninger ser Naalakkersuisut ikke behov for at oprette en ny og antageligt dyrere konstruktion ud fra medlem af Inatsisartut Andreas Uldums ønske om at sikre dels revisionens uafhængighed af Naalakkersuisut, dels kvaliteten af den udførte revision. Disse formål er allerede tilgodeset i den nuværende konstruktion.

På den baggrund vil Naalakkersuisut gerne indstille, at punktet overgår til udvalgsbehandling i Inatsisartuts Revisionsudvalg forud for 2. behandling af punktet.